

ferencerne i 1922, 1923 og 1924 er der ikke vedtaget nogen Konvention, og de paa Konferencen i Aar vedtagne 4 Konventioner: om Ulykkesforsikring, om Bageriarbejde, om Ligestilling mellem inden- og udenlandske Arbejdere i Ulykkestilfælde samt om Bedriftssygdomme, er jo endnu ikke kommet frem. Holder vi os derfor alene til de 17 fremkomne Konventioner, skulde der, da der er 58 Lande, som staaar under den internationale Arbejdsorganisation, hvis alle Konventioner var ratificeret, have foreligget i alt 986 Ratifikationer, men det er jo langt fra Tilfældet. Saa vidt jeg ved, er der til Dato neppe 200 Ratifikationer, og intet Land undtagen Bulgarien har ratificeret samtlige Konventioner. Nu ligger Bulgarien jo noget langt herfra, og jeg skal derfor tage de Lande, der ligger os nærmere. Norge har kun ratificeret 2, Republikken Finland kun 4, Sverige 9, medens Danmark, som af mig før nævnt, har ratificeret 6. Jeg har ikke set det stenografiske Referat af Forhandlingerne i Folketinget i Gaar, men efter hvad jeg har set i Dagspressen, er der blevet sagt, at vi har ratificeret 7 Konventioner. Efter de Oplysninger, der foreligger for mig, har vi kun ratificeret 6.

Naar vi saaledes fra dansk Side vel staaar godt overfor de andre nordiske Lande, men dog har holdt os noget tilbage, er det vel nærmest, fordi de store førende Lande endnu ikke er gaaet videre med Hensyn til Ratifikationer. De internationale Arbejdskonferencer skyldes jo de store Stater. Det var Nordamerikas Forenede Stater, England og Frankrig samt Italien, der tilvebragte Arbejdskonferencerne, og Motivet til disses Dannelse var, at enkelte Nationers Undladelse af at indrømme humane Arbejdsvilkaar lagde Hindringer i Vejen for Bestræbelser i saa Henseende hos andre Nationer, der ønskede at forbedre Arbejdernes Kaar i deres egne Lande. Derfor enedes de høje kontraherende Parter om at danne den permanente Arbejdsorganisation til Virkeliggørelse af deres humane Forsæt og om at optage dertil sigtende Bestemmelser i det 13de Kapitel i Versailles-Freden af 28. Juli 1919.

Men hvorledes er det nu blevet med disse arbejdskonferenceskabende Staters Tilslutning til de fra Konferencerne udgaaende Konventioner? Ja, de Forenede Stater i Nordamerika har helt holdt sig udenfor, Storbritannien har ratificeret 7 Konventioner, Frankrig kun 1 og Italien 5. Naar saa dertil føjes, at Japan har tiltraadt 6, Belgien ligeledes 6 og Tyskland kun 4, er det jo ikke saa underligt, om man her

holder sig noget tilbage og foreløbig kun gaar til Ratifikation af saadanne Konventioner, om hvilke man med Sikkerhed ved, at de dækkes af vor Lovgivning, og som man derfor anser det for forsvarligt at binde Landet til. Thi det maa jo erindres, at har vi først ratificeret, er Danmark bundet dertil i de første 10 Aar ud i Tiden. Og hvad kan vi se frem i Tiden? Kunde man i 1911 se, hvad der vilde ske i det kommende Tiaar? Nej, man er ikke i Stand til at se ret langt frem i Tiden; derfor er det kun rimeligt og forsvarligt, at man ser sig for.

De Konventioner, der er ratificeret af de fleste Stater, er den om Arbejdsløsheden og den om Børns Natarbejde, og dog er disse kun tiltraadt af 18 af de 58 Stater, der er Medlemmer af Arbejdskonferencen, og saa tror jeg endda ikke, at alle disse Ratifikationer, i alt Fald hvad Børns Natarbejde angaar, endnu er endelige, de er vist til Dels kun adviserede.

Naar Forholdene paa dette Omraade ligger, som der nu af mig er redegjort for, synes det at være rimeligt, at vi her i Tinget ser lidt nærmere paa det i Dag foreliggende Ratifikationsforslag, ikke mindst under Hensyn til den ringe Tilslutning, det har faaet i forrige Rigsdagssamling i det andet høje Ting. Naar ikke en Gang Halvdelen af Folketingets Medlemmer staaar bag Forslaget, er det jo ikke med nogen særlig stor Vægt, det fremkommer her til Landstinget.

Hvad i øvrigt Forslaget vedrørende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde angaar, vil jeg, idet jeg henviser til den Mindretalsbetænkning af 6. April d. A., hvortil mine Meningsfæller i det andet høje Ting sluttede sig, udtale, at jeg, forinden videre foretages, maa anse det for rigtigt, at Kommissionsforslaget i den foreliggende Form nærmere prøves. Det maa undersøges, om det kan forenes med vor Lovgivning paa Skolevæsenets Omraade, hvilken Undersøgelse jeg forventer vil finde Sted i det Udvalg, som jeg forstod, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit), naar denne Forhandling er sluttet, vil foreslaa Lovforslaget henvist til.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til videre Behandling i det høje Ting, foreløbig i det Udvalg, der vil blive nedsat.

Marie Hjelmer: Man skulde egentlig tro, at Forslaget om en Konvention som den foreliggende, der ikke vil kræve nogen